

gige Feier P. 4, 2, 43, Vārtt. 2.3. अह्नीनमूक्तानि, अह्नीनानि कृ वा एतान्यह्नीनि Ait. Br. 6, 8. ये भूयांसह्यह्नीनाः Āc. 9, 1, 7, 4. इत्येकाह्नी अह्नीना अह्नीप्रभृतयः 11, 2. द्वादशाह्नीः सत्तमह्नीनश्च Kāṭh. 12, 1, 5, 6, 16, 23, 1, 1.3. 4, 2, 7. 24, 7, 17. व्रात्यानां याजनं कृवा परेषामत्यकर्म च । अभिचारमह्नीनं च त्रिभिः कृच्छ्रेष्वप्यह्नीति ॥ M. 11, 197. अह्नीनं यागविशेषः अह्नीनयजनमशुचिकर्मिति श्रुतेः KULL. Am Ende eines comp. nach Zahlwörtern P. 5, 1, 87. 6, 4, 145. अह्नीन, अह्नीन Sch.

2. अह्नीन (3. अ + ह्नी) adj. 1) ungeschmälert, vollständig: अह्नीनाह्त्वर्गा लोकाह्त्वर्गत्रपाह्त्वर्गसर्वमह्नीनवाप्रवाम Ait. Br. 6, 14. Çat. Br. 3, 1, 1, 7. अह्नीनकीर्ति adj. MBh. 1, 1252. अह्नीनसत्य adj. 3, 13780. voll, üppig: अह्नीननितम्बे Çaut. 20. — 2) nicht beraubt von Etwas, sich einer Sache nicht entziehend: वेदयज्ञैरह्नीनानाम् M. 2, 183.

अह्नीनगु (von 2. अ + गो) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes von Devānīka, Hariv. 823. VP. 386. Raḡh. 18, 13.

अह्नीनर m. N. pr. eines Fürsten VP. 462 (Bhāg. P.: वह्नीनर).

अह्नीर m. Kūhhirt वाig. beim Sch. zu Çiç. 11, 8. — Vgl. अमीर, अमीर.

अह्नीरिणा m. eine zweiköpfige Schlange Trik. 1, 2, 3. Hār. 164.

अह्नीवती (von अह्नी) f. संज्ञायाम् gaṇa शरादि zu P. 6, 3, 120. Sch. zu 6, 1, 221 und 8, 2, 11.

अह्नीवृष N. eines von Indra bekämpfen Dämons: यः सृष्ट्विन्दुमनेर्शानि पिप्लुं दासमेह्नीप्रवम् । वधीडुयो रिणान्नयः । RV. 8, 32, 2. अह्नीवृषमृचीषम और्णावामह्नीप्रवम् 26. 66, 2. वषुः श्येनाय कृत्वन् आसु स्वासु वंसंगः । अह्वं दीधेदह्नीप्रवः ॥ 10, 144, 3. — Vgl. अह्नी.

अह्नी adj. im comp. पौराह्नी f., Nebenform von अह्नी eng, schmal, Çat. Br. 3, 3, 4, 26: परउर्वीर्वा अह्नीया उपसदः पौराह्नीरह्नीयाः.

अह्नीत (3. अ + ह्नी) adj. 1) nicht geopfert, nicht dargebracht, noch nicht geopfert AV. 12, 4, 53. कृषिषो ऽह्नीतस्य नाम्नीयात् Çat. Br. 3, 6, 3, 21. 2, 5, 3, 17. 4, 5, 2, 16. 9, 5, 1, 19. 23. अह्नीताभ्युदिते Kāṭh. 12, 4, 10. अह्नीतं च ह्नीतं चैव तथा प्रह्नीतमेव च । ब्राह्म्यं ह्नीतं प्राशितं च पश्च यज्ञान्प्रचक्षते ॥ जपो ऽह्नीतो ह्नीतो होमः u. s. w. M. 3, 73. 74. अह्नीतं कृषिः 12, 66. — 2) dem nicht geopfert worden ist AV. 7, 97, 7. — 3) nicht eropfert, nicht durch Opfer erlangt: यन्मा ह्नीतं यदह्नीतमाज्ञगाम् AV. 6, 71, 2.

अह्नीताद् (3. अ + ह्नी-अद्) adj. nicht vom Geopferten genießend, dem nicht gebührt vom Opfer zu essen: ह्नीताद् अह्नीताद् अह्नीताद् देवाः AV. 1, 30, 4. VS. 17, 13. दस्यवः AV. 18, 2, 28. अह्नीताद् वै विषाः Çat. Br. 2, 5, 2, 24. 4, 5, 2, 16.

अह्नीत (3. अ + ह्नी) adj. ungerufen, nicht herausgefordert: भोज्ञा जिज्ञ्युर्ये अह्नीताः प्रयत्ति RV. 10, 107, 9.

अह्नीपान (3. अ + ह्नी) adj. nicht grollend, freundlich: किं मे कृष्यमह्नीपानो नुषेत RV. 7, 86, 2.

अह्नीपीयमान (3. अ + ह्नी) adj. 1) nicht eifersüchtig, nicht unwillig, bereitwillig: राज्ञाना न्नमह्नीपीयमाना मरुत्सस्युषां विभृयः मरु दौ RV. 5, 62, 6. पुनः प्रायच्छरह्नीपीयमानः 10, 109, 2. AV. 1, 33, 4. 6, 74, 3. 18, 4, 6. — 2) was man gern giebt: अग्र्यं ददातु अह्नीपीयमानाम् Taitt. Br. 3, 1, 2, 6 in Z. f. d. K. d. M. 7, 272.

अह्नी interj. नेपे und वियोगे Çabdām. im ÇKDr.

अह्नीकृत (3. अ + ह्नी) von ह्नी) adj. nicht unwillig, geneigt RV. 1, 91, 4.

अह्नीकृता मनसा 7, 67, 7. 10, 70, 4. अह्नीकृत्वसुः सुमना बभूव 32, 8. VS. 15, 1.

अह्नीकृमान (3. अ + ह्नी) adj. dass. RV. 1, 24, 11. 138, 3. 4.

अह्नीकृत्यन् (3. अ + ह्नी) adj. dass.: (सूर्य) अह्नीकृत्यन्नुच्चरति स्वधा अनु RV. 10, 37, 5.

अह्नी f. N. einer Pflanze, Asparagus racemosus Willd., AK. 2, 4, 3, 20.

अह्नीतुक (3. अ + ह्नी) adj. der Grundlage entbehrend BEAG. 18, 22 (7. 1. अह्नी).

अह्नी interj. des freudigen oder traurigen Staunens, des Entzückens oder der Trauer, der Freude oder des Unwillens, des Lobes oder Tadel; am Anf. eines Satzes: अह्नी गीतस्य माधुर्यम् R. 1, 4, 16. अह्नी इपमेहो वीर्यमेहो सन्नमेहो व्युतिः 5, 43, 16. N. 3, 17. PAÑKĀT. 29, 25. अह्नी रागबद्धचित्तवृत्तिरालिखित इव सर्वतो रङ्गः ÇĀK. 4, 11. 9, 1. 13, 10. 16, 12. 27, 17. 31, 2. 32, 15. 39, 11. 80, 7. 99, 13. VIKR. 49, 11. अह्नी तृताः स्म R. 1, 13, 20. अह्नी स्वप्रमिमं मन्ये 5, 31, 37. अह्नी पश्यत PAÑKĀT. 43, 12. अह्नी हिरण्यक म्नाद्यो ऽसि Hit. 17, 5. अह्नी देवदत्तः पचति शोभनम् P. 8, 1, 40, Sch. अह्नी डुष्यत्तस्य संशयमात्राः पिण्डभाजः ÇĀK. 92, 6. 41, 11. अह्नी कामी स्वतो पश्यति 33. अह्नी शास्त्राम्बलं ते व्यञ्जितं प्रवर्गर्षम R. 4, 1, 21. miten in den Satz eingeschoben: घृताद्यो किल संसेक्तो दश वर्षाणि लक्ष्मण । अमन्यताहो धर्मात्मा विश्वामित्रः R. 4, 33, 7. विधिर्हो बलवानिति मे मतिः BHARTR. 2, 87. कृति धनिनां वितान्यहो दाम्भिकाः PRAB. 21, 7. ÇĀNTIÇ. 1, 11. 18. AMAR. 44. तदहो ऽयमस्मदीयो बान्धवः PAÑKĀT. 243, 6. 227, 7. कर्महो कार्ष्णसि (असूयायाम्) P. 8, 1, 41, Sch. am Ende des Satzes: वरमपि च गर्भे स्थितिरहो PAÑKĀT. Pr. 8. 1, 12. I, 448. ÇĀK. 107. In Verbindung mit andern Partikeln: अह्नी नु खल्विदृशोमवस्थो प्रपन्नो ऽस्मि ÇĀK. 60, 12. अह्नी धिगिति निःशस्य R. 2, 57, 11. BRĀHMAN. 1, 35. PAÑKĀT. 125, 16. 228, 9. 234, 9. ÇĀK. 18, 9. अह्नी वो धिगबलं नात्तम् MBh. 1, 5156. धिगह्नी (so ist zu lesen st. दिगह्नी) कष्टो स्त्रीधनुराधिताम् KATHĀS. 20, 197. अह्नी वत (wehe) मरुत्पापं कर्तुं व्यवसिता वयम् BHAG. 1, 45. SĀV. 2, 11. N. 12, 76. PRAB. 92, 13. KATHĀS. 22, 239. als Anruf: अह्नी वतासि स्पृहापीयवीर्यः KUMĀRAS. 3, 20. — Die Lexicographen geben folgende Bedeutungen an: विस्मये AK. 3, 3, 9. धिगर्थे शोके च कर्णार्थविषादयोः H. an. 7, 52. Dieselben Bedeutungen und ausserdem: संवाधने (vgl. PAÑKĀT. 103, 21. 172, 15. ÇĀK. 69, 22, v. l.) प्रशंसायो विस्मये पदपूर्णे ॥ असूयायां वितर्के (Verwechslung mit अह्नी) MED. avj. 89.90. Weder औ noch ein folgender Vocal erleiden irgend eine euphonische Veränderung nach P. 1, 1, 45 und VOP. 2, 19. Vgl. अहो अ० PAÑKĀT. 125, 11. 128, 4. 169, 13. 173, 2. Hit. 33, 5. अहो अ० PAÑKĀT. 192, 23. 231, 5. Dagegen gefehlt MBu. 1, 4197. BRAHMA-P. in LA. 53, 8. PAÑKĀT. 29, 25. 104, 16. 157, 5. 243, 6. Bei अहो पूजायाम् hat das verb. fin. den Ton, in einer andern Bedeutung nicht nothwendig, P. 8, 1, 40. 41. अहोवत wird besonders aufgeführt: अनुकम्पायां खेदामल्लपायोः H. an. 7, 60. MED. avj. 34.

अहोवत (3. अ + हो) m. Nicht-Opferer, zum Opfern ungeschickt AV. 9, 6, 51. Çat. Br. 1, 3, 3, 3. 5, 1, 13.

अहोपुरुषिका (von अहो + पुरुष) f. grosses Selbstvertrauen, Grossthuererei H. 318. In den Scholl. zu BHART. 3, 27 wird अहोपुरुषिका durch अहोपुरुषस्य भावः erklärt. — Vgl. अहो०.

अहोरथतर (अहम् + र०) n. P. 8, 2, 68, Vārtt.

अहोरारत्र (von अहम् + रात्रि) P. 5, 4, 87. 8, 2, 68, Vārtt. Tag und Nacht, व्युत्पत्तिः; m. P. 2, 4, 29. AK. 1, 1, 3, 12. 21. H. 138. PRAÇNOR. 1, 13. MBh.